

- om profeter og TV-kulisser!

»... Tingene døde en eftermiddag
i direkte sollys.
Jeg var selv til stede,
og jeg indrømmer,
at det var en fængslende oplevelse.«

Dette brudstykke af et prosadigt siger faktisk det mest afslørende centrale, der kan siges om maleren *Jens Nordsø's* kunst. Digtet har han selv skrevet. Det flankerede et af numrene i kataloget ved en udstilling i »Den Frie«s bygning i efteråret, hvor Jens Nordsø var repræsenteret med nogle af de værker, der er udtryk for noget nyt ikke alene i hans egen kunst, men i hele bevægelsen *moderne kunst* herhjemme.

En beskrivelse af Jens Nordsø's billeder er vanskelig. Hans værker er så afhængige af sanse- og synsindtryk, at »ordet« egentlig kun når til rammen! Hans lærreder er farvefattede, grå, okker, blå toner, ofte helt hvide, kun med lys- og skyggevirkning. Motiverne simple opstillinger af enkle hverdagsprægede effekter eller geometriske figurer. (»Tingene døde en eftermiddag i direkte sollys«!).

»Jeg vælger ikke et »motiv« i ordets gængse forstand,« siger Jens Nordsø, »tingene i mine opstillinger er i sig selv ganske ligegyldige, uinteressante. For at man ikke skal blive for interesseret i disse effekter eller risikere, at de skaber en association. Ofte kan et motiv i sig selv indebære en handling, en smuk by, et landskab for at tage et par eksempler. Jeg forsøger at nå frem til en stilhed i billedet. Alt er gået i stå, der er ingen lyde ...«

»For et par år siden befandt De Dem blandt de ivrigste udøvere af den nonfigurative kunst?«

»Dette må vel betragtes som en reaktion. Mange tror, at det nonfigurative rummer en uendelig frihed. Det er imidlertid ikke tilfældet. Efterhånden er der også opstået grænser, regler, indenfor det abstrakte eller nonfigurative. Jeg ville gerne bryde helt ud fra disse konventioner, frigøre mig. Min idé om det figurative begyndte at blande sig med abstraktionen. De to tanker mødtes, stod i vejen for hinanden, og så måtte jeg gøre et valg. Rumillusionen giver så mange flere billedmæssige muligheder, muligheden for at udtrykke sig udvides kolossalt.«

»Nu er det betydeligt værre end at bande

at spørge en kunstner, om hans varer er »gangbare«. Men alligevel?«

»Der er interesse for mine nye ting. Men en af mine franske venner fortalte mig, at hvis jeg tog til Paris, ville jeg sikkert vække betydeligt større interesse. I Frankrig oplever man i øjeblikket en økonomisk krise i abstrakt kunst. Folk er begyndt at interessere sig for det »figurative«.

»Men De tog ikke til Paris. Vil De hellere være den berømte »profet i Deres eget hjemland?«

»Jeg tænker ikke på profeter eller sådan noget. Måske kommer der også mode i den kunstretning, jeg dyrker, herhjemme. Og så har jeg vundet. Men selvom det ikke skulle blive tilfældet, fortsætter jeg alligevel ad min bane.«

»Hvordan går det så til, at vi forleden fandt Dem i Epe-revuens TV-kulisse, hvis »kunstneriske« udførelse De stod for?«

»Jeg køber mig tid på denne måde. De kunne også have fundet mig i færd med at formgive et bogbind eller et grammofonpladeomslag. Både det og arbejdet i TV er håndværk. Men for ikke at forfalde til at male »modebilleder«, må jeg holde mig økonomisk uafhængig. Dekorationsarbejde er en af de få ting, jeg kan, jeg er uddannet på Kunsthåndværkerskolen og kan altså ikke sætte mig ned på en kontorstol og tjene penge.«

»Hvordan holde kunst og håndværk adskilt, når udøvelsen af begge dele ligger hinanden så snublende nær?«

»Ja, det kan være lidt af en »kunst«!
Grelle Graae

